Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.II.1.482/2024/8.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke
Dr. Metzing Márton, előadó bíró
Dr. Somogyi Gábor, bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Boros Tibor, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2025. június 26.

Az ügy tárgya: kifosztás bűntette

Terhelt: II. rendű

Első fok: Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság, 16.B.II.1600/2023/21., ítélet, tárgyalás, 2023. október 26.

Másodfok: Fővárosi Törvényszék, 20.Bf.11.725/2023/11., tanácsülés, 2024. április 9.

Harmadfok: -

Az indítvány előterjesztője: a II. rendű terhelt

Az indítványok iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a kifosztás bűntette miatt I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben a II. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 16.B.II.1600/2023/21., illetve a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bf.11.725/2023/11. számú ítéletét II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 2023. október 26-án kihirdetett 16.B.II.1600/2023/21. számú ítéletével II. rendű terheltet bűnsegédként elkövetett kifosztás bűntette [Btk. 366. § (1) bekezdés c) pont első fordulat] miatt mint többszörös visszaesőt 1 év 3 hónap, börtönben végrehajtani rendelt szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] Az ellentétes irányú fellebbezések folytán eljárt Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. április 9-én meghozott 20.Bf.11.725/2023/11. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. A II. rendű terhelt cselekményét okirattal visszaélés vétségeként is minősítette, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 évre súlyosította, és azt halmazati büntetésként tekintette kiszabottnak. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani, és megállapította, hogy abból a II. rendű terhelt nem bocsátható feltételes szabadságra.

[3] **II.** 1. A jogerős ügydöntő határozat ellen a II. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, a felülvizsgálatra alapul szolgáló törvényi ok megjelölése nélkül.

[4] Előrebocsátotta, hogy a terhére rótt bűncselekményt nem követte el, megítélése szerint azt a nyomozás ügyiratai sem támasztják alá kétséget kizáró bizonyossággal. Az előkészítő ülésen mindezek ellenére csak azért tett beismerő nyilatkozatot, mert „édesapja betegsége miatt szabadulni akart az ügyből”. Emiatti sokkos állapotában nem volt beszámítható. Kérdésére az első fokon eljárt bíró arról tájékoztatta, hogy beismerés esetén szabadulhat a letartóztatásból, ezért ennek megfelelően járt el, hogy láthassa beteg édesapját, arra gondolva, hogy a beismerő nyilatkozatot „majd a másodfokon visszavonja, de erre már nem volt módja”. Ezt követően újabb sokk érte, amikor a másodfokú bíróság még súlyosított is a büntetésén, ráadásul még a feltételes kedvezmény lehetőségét is kizárva.

[5] Indokai alapján elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés lényeges enyhítését, és a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének biztosítását indítványozta.

[6] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.1461/2024/2. számú átiratában a II. rendű terhelt felülvizsgálati indítványát részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[7] A Be. 650. § (2) bekezdésében írt szabályokra figyelemmel törvényben kizártnak ítélte a II. rendű terhelt tagadását, mert az a felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállással ellentétes tényállításon alapul.

[8] Egyebekben a II. rendű terhelt indítványát a tartalma szerint értékelve úgy látta, hogy az indítvány a Be. 608. § (1) bekezdés h) pontjában írt feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés megvalósulását állítja, arra való hivatkozással, hogy a bíróság a II. rendű terhelt beismerő nyilatkozatát a törvényi feltételek hiányában fogadta el. Az előkészítő ülés jegyzőkönyve alapján ugyanakkor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a II. rendű terhelt beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt nem merült fel észszerű kétely. A BH 2022.121.III. számon közzétett eseti döntés elvi tartalmára utalással közömbösnek értékelte a II. rendű terheltnek a beismerő nyilatkozat megtételekor és a tárgyalás jogáról lemondásakor fennálló bármely rejtett vagy kifejezett indokát, amely nem érinti a Be. 504. § (2) bekezdés a) és b) pontjában foglalt törvényi feltételek fennállását.

[9] Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés másodfokú súlyosításának sem látta törvényi akadályát, mert a kerületi bíróság ítélete ellen az ügyészség fellebbezést jelentett be, így a másodfokú eljárásban nem érvényesült súlyosítási tilalom, ezért a kiszabható büntetés felső korlátját az ügyészség Be. 502. § (1) bekezdése szerinti indítványa jelentette. Ekként a Be. 649. § (2) bekezdés e) pontjában írt eljárási szabálysértés sem állt be.

[10] Mindezek alapján a Legfőbb Ügyészség indítványozta, hogy a Kúria a jogerős ítéletet a II. rendű terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn.

[11] **III.** A felülvizsgálati indítvány alaptalan.

[12] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen, kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem

bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[13] Az indítványozó nem jelölte meg, hogy a rendkívüli jogorvoslat mely törvényi okának fennállása folytán tart igényt a felülvizsgálatra, ezért a Kúria az indítványt a tartalma szerint is megvizsgálta. A beadványok, nyilatkozatok elbírálásának alapvető rendező elve szerint azokat soha nem a megnevezésük, hanem mindenkor a tartalmuk szerint kell megítélni (BH 2003.355.). Ezért a beadvány jogi jellegének megítélése – különösen a jogban járatlan előterjesztő esetén – a tartalmának gondos vizsgálatát teszi szükségessé.

[14] A beadvány tartalma szerint pedig eljárási szabálysértések állítása mellett a bűnösség megállapításának kifogásolására is kiterjed, ezért a Kúria a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában és a Be. 649 § (2) bekezdésében írt törvényi okok figyelembevételével vizsgálta, hogy az indítvány alapot ad-e a felülvizsgálati eljárás lefolytatására.

[15] 2. Valóban felülvizsgálati okot jelent, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg [Be. 649. § (2) bekezdés d) pont]. Ilyen, feltétlen hatályon kívül helyezésre vezető eljárási szabálysértés, ha az elsőfokú bíróság a terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatát a Be. 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában fogadta el [Be. 608. § (1) bekezdés h) pont].

[16] A II. rendű terhelt indítványában e felülvizsgálati okra hivatkozva indítványozta a felülvizsgálati eljárás lefolytatását, amelyre tekintettel az érdemi felülvizsgálatnak helye van.

[17] A Be. 659. § (2) bekezdésének főszabályaként a felülvizsgálati indítványt a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni.

[18] Mivel az indítványozó a Be. 608. § (1) bekezdés h) pontjának sérelmét állítva olyan, az indítvány benyújtásakor már létező – 2021. január 1-jétől hatályosan törvénybe iktatott – felülvizsgálati okra hivatkozott, így indítványa nyomán a Kúriának az érdemi felülbírálatot el kellett végeznie. Az indítvány érveiről ugyanakkor a támadott határozat meghozatala (jogerőre emelkedése) idején hatályos jogszabályok alapulvételével kellett állást foglalni. Ez azt jelenti, hogy a Kúria a 2024. április 9-én hatályban volt Be. alapján vizsgálta a bíróságok eljárásának törvényességét.

[19] Az e napon hatályos Be. 504. § (1) bekezdése akként rendelkezett, hogy ha a vádlott a bűnösségét beismeri, és a beismeréssel érintett körben a tárgyaláshoz való jogáról lemond, a bíróság e tény, az eljárás ügyiratai, valamint a vádlott kihallgatása alapján vizsgálja meg, hogy a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadja-e. A (2) bekezdés a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának feltételeként szabta, hogy a vádlott e nyilatkozatának természetét és elfogadásának következményeit megértette [a) pont], a vádlott beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozik [b) pont] és a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai alátámasztják [c) pont]. Ha pedig a vádlott a vád tárgyává tett bűncselekményben a tárgyaláson ismerte be a bűnösségét, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására az 504. § (1)-(3) bekezdésének rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell [Be. 524. § (1) bekezdés].

[20] Hangsúlyozandó, hogy a Be. 608. § (1) bekezdés h) pont első fordulatában írt eljárási szabálysértés kizárólag a beismerő nyilatkozat elfogadásáról döntő végzés meghozatala időpontjában fennálló tények és körülmények alapján vizsgálható. Olyan tényre, körülményre vagy nyilatkozatra, amelynek figyelembevételére a beismerő nyilatkozat elfogadásakor a bíróságnak nem volt lehetősége, illetve nem lett volna kötelessége figyelembe venni, a későbbiekben sem lehet eredményesen hivatkozni. Nem eredményezheti a Be. 608. § (1) bekezdés h) pont első fordulatában írt eljárási szabálysértés megállapítását, ha a beismerést elfogadó végzés meghozatalát követően a terhelt a beismerésre és/vagy a tárgyalásról lemondásra irányuló nyilatkozatát megváltoztatja [Bfv.I.639/2021/10. (BH 2022.121.II.)].

[21] 3. A beismerő nyilatkozata természetének és elfogadása következményeinek terhelt általi megértése szükségképpen feltételezi, hogy a bíróság a beismerő nyilatkozat természetéről és elfogadásának következményeiről kioktassa őt. Pontosan ezért írja elő a törvény, hogy a terheltet az előkészítő ülésen a Be. 500. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelmeztetni kell [Be. 502. § (3) bekezdés], azaz – egyebek mellett – arra, hogy ha a bíróság a bűnösség beismerésére vonatkozó nyilatkozatot elfogadja, akkor a vádirati tényállás megalapozottságát és a bűnösség kérdését nem vizsgálja [Be. 500. § (2) bekezdés b) pont].

[22] A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2023. október 26-án felvett jegyzőkönyvéből kitűnően pedig a bíróság a Be. 502. § (3) bekezdésében írtaknak megfelelően szabályszerűen kioktatta a II. rendű terheltet. A bíróság figyelmeztetése ráadásul a Be. 580. § (2) bekezdésében foglaltakra is kiterjedt (16.B.II.1600/2023/21. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal), azaz arra, hogy ha a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, nincs helye fellebbezésnek az ítélet ellen a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés miatt. E figyelmeztetés ismeretében pedig a II. rendű terhelt nyilvánvalóan nem gondolhatta, hogy beismerését „majd a másodfokon visszavonja”.

[23] 4. Ami a II. rendű terhelt beismerésének önkéntessége és beszámítási képessége iránti kétségeket illeti, a beismerő nyilatkozat megtagadására vezető ilyen aggályok az ügyiratok alapján nem állhatnak fenn.

[24] A felülvizsgálati eljárás alapvető szabálya, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. Ezzel összhangban a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés].

[25] Az irányadó tényállás részeként kezelendő mindazon bírói ténymegállapítás, amely a büntető anyagi, vagy eljárásjogi jogszabályok alkalmazásának alapjaként szolgál. Ehhez képest a jogerős ítélettel megállapított tényállás a II. rendű terhelt beszámítási képessége irányt kételyt ébresztő tényeket nem rögzít.

[26] Hasonlóképpen az ügyiratok által cáfolt a II. rendű terhelt azon hivatkozása is, amely szerint csak azért ismerte be bűnösségét „sokkos állapotában”, mert kérdésére a bíróság ezt a feltételt támasztotta ahhoz, hogy „hazamehessen az előzetesből”. Szó sincs tehát arról, hogy beismerése ne lett volna önkéntes, illetve az eljárt bíró meg nem engedett ígéretén alapult volna.

[27] Az előbbiekhez hozzá kell tenni, a terheltnek a beismerő nyilatkozat megtételekor és a tárgyalásról lemondásakor fennálló rejtett vagy kifejezett olyan indoka, ami nem érinti a Be. 504. § (2) bekezdés a) és b) pontjában foglaltakat, a beismerés elfogadása szempontjából közömbös [Bfv.I.639/2021/10. (BH 2022.121.III.)]. Jelentőség nélküli tehát, hogy a II. rendű terhelt beteg édesapjával való találkozás érdekében, a letartóztatás megszüntetésének reményében tett bűnösséget beismerő nyilatkozatot, mert ez nyilatkozata önkéntességét nem érinti, és azon a tényen sem változtat, hogy a beismerő nyilatkozatára és annak elfogadására a szükséges kioktatást követően, a következmények ismeretében került sor.

[28] 5. Végül, az állított abszolút eljárási szabálysértés azon az alapon sem valósult meg, hogy a II. rendű terhelt szerint „a nyomozati anyag sem tárt fel ellene minden kétséget kizáró bizonyítékokat”, azaz, hogy e nyilatkozatát az eljárás ügyiratai nem támasztják alá.

[29] Ehhez képest a Be. 504. § (2) bekezdés c) pontjában írt feltétel fennállásának megítélése kizárólag a vádbeli tények bizonyítékokon alapuló voltának megítélését jelenti.

[30] A vádemeléssel a bíróságot terheli a tényállás megállapításának kötelezettsége. A tényállás megállapítása is a bíróság döntésének – mégpedig az ügy érdemében hozott

döntésének – a részét képezi, amellyel szemben a törvény követelményeket támaszt. Az eljárási törvény a preambulumában is kifejezésre juttatja, hogy az Országgyűlés által történt megalkotása – egyebek mellett – az igazság megállapításának az igényét szolgálja. Ennek a tételes rendelkezések közötti tükröződése a Be. 163. § (2) bekezdése, miszerint a büntetőeljárásban a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság a döntését valósághű tényállásra alapozza. Valójában az előkészítő ülés elfogadásához a Be. 504. § (2) bekezdés c) pontjában támasztott feltétel is az ugyanezen elvi követelmény tételes jogi leképeződése. Amikor ugyanis a törvény a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata elfogadásához a beismerő nyilatkozat egyértelműsége mellett azt is feltételként szabja, hogy a beismerő nyilatkozatot az eljárás ügyiratai alátámasszák, pontosan azt a jogalkotói törekvést juttatja kifejezésre, hogy a bíróság döntése a vádlott beismerése esetén is az objektív valóság tényein alapuljon.

[31] A Be.-hez fűzött törvényi indokolás szerint a bíróság a beismerő vallomás elfogadása során több szempontot is vizsgál, ezek között azt is, hogy „a beismerő vallomás hitelességével kapcsolatban nem merül-e fel kétely, és az a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal kellőképpen alátámasztott-e”. Az indokolásból is kitűnően tehát a beismerő vallomást akkor támasztják alá az ügyiratok, ha a beismerés összhangban áll az ügyiratok részét képező egyéb bizonyítékokkal. Ekként a beismerő vallomás elfogadásának a Be. 504. § (2) bekezdés c) pontjában írt feltétele valójában annak megítélését teszi szükségessé, hogy az eljárás során beszerzett, az ügyiratok tartalmát képező bizonyítékok alapján támasztható-e észszerű kétely a vádlott beismerésével szemben.

[32] Az ügyiratokból tehát ki kell tűnnie azon, az eljárás során beszerzett bizonyítékok rendelkezésre állásának, amelyek a cselekmény büntetőjogi minősítése szempontjából lényeges elemeinek múltbéli megtörténtét a vádlotti beismeréssel összhangban megállapíthatóvá teszik. A terhelti beismerés elfogadásának feltételeként a bíróság így kizárólag a vádbeli tényeket megalapozó bizonyítékok meglétét ellenőrzi. E bizonyítékok meglétét az alapügyben eljárt bíróságok is megvizsgálták, ez alapján jutva arra a következtetésre, hogy a II. rendű terhelt beismerő nyilatkozatában elismert cselekmény alátámasztására az ügyiratokban rendelkezésre állnak bizonyítékok. E következtetéssel szemben maga a II. rendű terhelt sem jelölte meg, hogy a beismert tények közül mi az, amit semmilyen bizonyíték nem igazol.

[33] Megjegyzi a Kúria, hogy a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a beismerő nyilatkozat elfogadásához támasztott törvényi feltételek fennállásának ellenőrzése érdekében azt is tisztázta, hogy a II. rendű terhelt a gyanúsítotti tagadását mely okból változtatta meg, amelyre a II. rendű terhelt egyértelmű magyarázattal szolgálva kijelentette, hogy bűnösnek érzi magát, és „nem volt igaz, amikor tagadtam”. Ehhez képest – önmagában – még a korábbi vallomás megváltoztatására adott meggyőző magyarázat elmaradása sem ad okot arra a megállapításra, hogy a bíróság a Be. 504. § (2) bekezdés a)-c) pontjában írt feltételek hiányában fogadta volna el a beismerő nyilatkozatot (Bfv.I.1.229/2022/6.).

[34] 6. A II. rendű terhelt indítványa a fennmaradó részében törvényben kizárt.

[35] Az indítvány a kiszabott büntetés másodfokú bíróság általi súlyosításának kifogásolásával – tartalma szerint – a Be. 649. § (2) bekezdés e) pontjában tételezett eljárási szabálysértés bekövetkezését is sérelmezte, azaz, amely szerint a bíróság az ügydöntő határozatát a súlyosítási tilalom megsértésével hozta meg.

[36] A súlyosítási tilalom alapszabályaként az elsőfokú bíróság által felmentett vádlott bűnösségét megállapítani, a vádlott büntetését, illetve a büntetés helyett alkalmazott intézkedést súlyosítani csak akkor lehet, ha a terhére fellebbezést jelentettek be [Be. 595. § (1) bekezdés]. E feltétel pedig beállt, mert a tárgyaláson részt vett ügyész az ítélet kihirdetését követően jogorvoslati nyilatkozatának megtételére három munkanap gondolkodási időt tartott

fenn, majd 24. sorszám alatt joghatályos fellebbezést jelentett be a II. rendű terhelt terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében. A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés mellett tehát a súlyosítási tilalom nem korlátozta a másodfokú bíróság döntését a II. rendű terhelttel szembeni büntetéskiszabás során.

[37] Azt pedig a Kúria már csak a teljesség érdekében teszi hozzá, hogy a másodfokú bíróság részéről a Be. 565. § (2) bekezdésében írt tilalom áthágása sem vetődhet fel. Ennek értelmében, ha a bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az előkészítő ülésen fogadta el, nem szabhat ki súlyosabb büntetést, illetve nem alkalmazhat súlyosabb intézkedést, mint amelyet a vádirat, illetve a Be. 502. § (1) bekezdése alapján előterjesztett indítvány tartalmaz. E rendelkezés alapján a bíróság számára az alkalmazható szankció korlátja a vádirat, illetve az előterjesztett indítvány tartalma. E korláton pedig a másodfokú bíróság is belül maradt, hiszen az ügyészség előkészítő ülésen tett ún. mértékes indítványa a II. rendű terhelt beismerése esetére a jogerős ítéletben kiszabott 2 év szabadságvesztésnél hosszabb tartamú, 2 év 1 hónap szabadságvesztés kiszabására irányult.

[38] 7. Végül, az indítvány tartalmában a II. rendű terhelt bűnösségének megállapítását is kifogásolta, azonban az a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában írt felülvizsgálati ok figyelembevételével sem ad alapot az érdemi felülbírálatra.

[39] A II. rendű terhelt érvei e körben ugyanis csak ártatlanságának hangoztatásában merültek ki, a Be. 652. § (1) bekezdésében írtak ellenére a felülvizsgálati ok beálltának alátámasztására szolgáló érvek megjelölése nélkül. Az indítvány pedig törvényben kizárt, ha az indítványozó annak alapjaként ugyan a törvényben meghatározott felülvizsgálati okot jelöl meg, de a felhozott oknak megfeleltethető érvelést nem tartalmaz (BH 2025.34.II.).

[40] 8. A kifejtett érvek mentén a Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a II. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot – a Be. 660. § (1) bekezdésének megfelelően tartott tanácsülésen, a Be. 655. § (2) bekezdésében meghatározott összetétel szerint eljárva – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján eljárva a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[41] *A határozat elvi tartalma*

Ha az irányadó tényállás szerint a beszámítási képességében nem korlátozott terhelt külső ráhatástól mentesen, a törvény által megkívánt figyelmeztetéseket követően (tehát nyilatkozata természetének és következményeinek ismeretében) teszi meg – az ügyiratok tartalmával is alátámasztott – beismerő nyilatkozatát, annak bírói elfogadása eredményesen nem támadható a beismerő nyilatkozat elfogadásához támasztott törvényi feltételek hiányára való hivatkozással. A terheltnek a beismerő nyilatkozat megtételekor és a tárgyalásról lemondásakor fennálló rejtett vagy kifejezett olyan indoka, ami nem érinti a Be. 504. § (2) bekezdés a) és b) pontjában foglaltakat, a beismerés elfogadása szempontjából közömbös.

[42] **IV.** A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[43] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdés első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2025. június 26.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Metzing Márton s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró